

det ikke kan siges, at det er Oprør eller Mytteri, men derimod en beklagelig Følge af overdreven Nydelse af Spiritus, at desuagtet altsaa skulde jeg straks gaa til Kongen med en Indstilling om Benaadning — det har jeg sagt til mig selv: det kan du ikke gøre. Men naar der nu spørges mig, som den ærede Forespørgger gjorde det, om jeg vilde gaa til Hs. Majestæt Kongen med en Ansøgning om Benaadning, saa kan jeg kun svare, at i dette Øjeblik ser jeg mig ikke i Stand dertil. Hvad Fremtiden kan bringe, er noget andet, det kan jeg ikke udtale mig om her. Jeg ønsker ikke, at Folk skulle lide, jeg saa gerne, at vi helt kunde undvære Straffe, men Verden er ikke saaledes, at vi kunne det, hverken i det borgerlige eller i det militære Liv, og de Forseelser, her ere begaaede, ere Forseelser, som fortjene Straf. Om de fortjene saa megen Straf som 3 Aars Tugthus, det kan man altid tale om, om Straffen er nøjagtig og rigtig tilmaalt, men til Forsvar for Krigsretten maa jeg dog sige, at den har dømt efter den Lov, som Lovgivningsmagten har givet. At der er fortjent Straf her, er der for mig ikke Spor af Tvivl om. Nu er der maaske nogle i vort Samfund, der mene, at naar disse Mænd have været berusede, skulde de netop slippe. Men jeg synes, det er en daarlig Moral at sige, at naar 4 Mand have drukket halvanden Pot Brændevin og 3 Pægle Bitter, saa skal man lade dem slippe, saa skulle de benaades af Hs. Majestæt Kongen. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt; jeg tror, at hvad fuld Mand gør, det maa ædru Mand lide for, i alt Fald til en vis Grad. Derfor kan jeg i Øjeblikket ikke love det ærede Medlem at gaa med en saadan Indstilling til Hs. Majestæt Kongen.

Jeg vil kun endnu gøre den Bemærkning, at i hvilke Partier man end staar i Politik og ogsaa udenfor Politik — thi ogsaa udenfor Politik findes der jo Partier af forskellig Art —, saa mener jeg, at vi ere alle interesserede i, at der i saadanne Sager gives Offentligheden den størst mulige Klarhed.

Jeg har her ved denne Lejlighed gjort mit til at give saa objektiv en Fremstilling af Sagen, som det er mig muligt, og jeg har gjort det, fordi jeg mener, at der først af Offentligheden kan fældes en retfærdig Dom i denne Sag, naar Offentligheden faar Lejlighed til at se Sagen, som den er. Hidtil har Offentligheden ikke haft Lejlighed til at se Sagen, som den er, og har vel heller ikke kunnet det, fordi Pressen har jo ikke Adgang til at se Dommene,

som de falde. Men nu er der herved givet Lejlighed for Offentligheden til at se Sagen, som den er, og saa er det ogsaa min Overbevisning, at her i vore Samfund dømme vi gennemgaaende saa rettænkende, at Offentligheden vil være i Stand til ogsaa i denne Sag at fælde en retfærdig Dom.

Zahle: Det var jo en haarrejsende Skildring af Tilstandene paa Kasernen, den højtærede Forsvarsminister gav os. Det forekommer mig, at Forældre, der have voksne Sønner, kunne med god Grund, naar de lægge sig til Hvile om Aftenen, folde deres Hænder og bede til Gud, at deres Sønner dog ikke under nogen Omstændigheder maatte blive ramte af en saadan Ulykke som at blive lukket ind paa en Kaserne, hvor der hersker en saadan Raahed, som der efter den Skildring, den højtærede Konseilspræsident har givet, hersker paa denne Kaserne, som her har været omtalt. Det er forbudt overhovedet at indføre Spiritus paa Kasernen, men ikke desto mindre hersker der en saa daarlig Orden paa Kasernen, at nogle af Mandskabet kunne sætte sig hen og drikke, ikke en Snaps eller en lille Smule Brændevin, som de have faaet smuglet ind, men Brændevin i store Portioner; de have endogsaa — fire Mand — drukket halvanden Pot Brændevin og dertil tre Pægle Bitter. Det er højst besynderligt, at man kan smugle saa store Kvanta Spiritus ind paa en Kaserne, hvor der overhovedet slet ikke maa indføres Spiritus; det taler ikke til Ros for dem, der have Kommandoen paa saadan en Kaserne, at der kan foregaa den Slags Ting, at nogle af Mandskabet paa en Belægningsstue, hvor der oven i Købet ligger nogle, som skulle sove, kunne sidde og drikke halvanden Pot Brændevin og tre Pægle Bitter. Vi vide jo alle sammen, at man sidder ikke saadan ganske tyst og klinker med sin Snaps; nej, skulle fire Mand drikke halvanden Pot Brændevin og tre Pægle Bitter, saa bliver der baade sunget og skraalet og brølet og sparket og løjet og skreget op, saa det kan høres vidt omkring. Det er højst besynderligt, at en saadan Tilstand taales paa en Kaserne her i Landet — saa vidt jeg forstod, var det paa Gardehusarkasernen, at dette foregik. Det forekommer mig i høj Grad skrækkindjagende, at noget saadant finder Sted paa Kaserner, hvor den danske Ungdom ikke frivillig gaar ind, men hvor den i Henhold til Loven er forpligtet til at opholde sig og være under Kommando. Der er neppe noget andet